

Вітаю тебе дорогий читачу!

І одразу хочу пройти з тобою невеличке тестування. Дай відповідь сам собі - чи мав би ти вдячність коли б в один день позбувся всього, що у тебе є ?

У тебе забрали все, нахабно, зухвало, підступно, наприклад квартиру, машину, бізнес, можливо ти маєш лише ноутбук чи мобілку, не знаю, що там у тебе є, але раптово, безпідставно, незрозуміло у тебе забрали все – ти повний злидар. В такий час у тебе можливо б промайнула думка: «Що ж поробиш? Та добре, що хоч живий лишився, є родичі, діти, яюсь переживемо скруту!» І тут ти визнаєш, що всі вони, як один загинули у

катастрофі, а на додаток ти підхопив десь невиліковну хворобу, яка страшними муками нищить твоє тіло, а санітарно-епідеміологічна служба вивезла тебе за місто і заборонила наближатись до людей. І насамкінець твої друзі замість жалю, почали б вишукувати твою провину у всьому, що сталося з тобою.

Запитаю: «То як би ти себе почував і поведив в таких обставинах? Чи був би ти вдячний?» Можливо у тебе промайнула думка, що у мене не все нормально з психікою, коли я таке вигадую. Проте, скажу тобі, що ще більш жахливі речі сталися у реальному житті одного чоловіка, ім'я якому Йов.

Але хочу завірити тебе, що почуття вдячності як риса характеру була притаманна віруючим усіх часів.

Про те, що вдячність є частина їх стилю життя, як глибинний відгук на глибоку довіру Господу, свідчить прояв вдячності у самі скрутні, тяжкі хвилини їх земного шляху. Підтвердження цьому є вдячна покірливість перед Богом цього героя віри. Коли після жорстоких бурхливих потрясінь, що випали на долю багатостраждального Йова, його власна дружина радить йому перестати приклонятись перед Богом і дякувати Йому. Він у відповідь їй говорить слова, що закарбувались на всі віки: книга Йова 2:10 «А він до неї відказав: Ти говориш отак, як говорить яка з божевільних!... Чи ж ми будемо приймати від Бога добре, а злого не приймемо? При всьому тому Йов не згрішив своїми устами...»

Якщо ти відкриєш Біблію і уважно дослідíš книгу Йова, то побачиш, що довіра Господу цього чоловіка була щедро компенсована: в Йова 42:12 сказано: «А Господь поблагословив останок днів Йова більше від початку його...»

І в кінці свого земного життя Йов з глибокою переконаністю міг заявити: «Дякуйте Господу, добрий бо Він, бо навіки Його милосердя!»

А як поступаєш ти?

А тепер, давай пройдемо з тобою ще один тест. Тест на зрілість твоєї віри на основі сприйняття згаданої заяви Божого Слова про подяку.

1. Її можна сприйняти як вказівку та виконати її.

2. Її можна сприйняти як пораду та слідувати їй.

3. Її можна сприйняти як підтвердження свого глибокого переконання, свого власного почуття вдячності, заснованого на повній довірі Небесному Отцеві та дякувати Йому своїм життям: прославленням, поклонінням та служінням.

4. Проте, її можна просто проігнорувати.

Тож почнемо з останньої відповіді, тобто з її відсутності.

Тут результати тесту не втішні: це нульовий рівень, віру тієї людини, яка не слухає Божого Слова Біблія називає мертвою. Взагалі то, якщо ти слідуєш такому стилю життя, то хочу попередити тебе, що ти як мертвий, ти у великій небезпеці!!!

Далі рівень перший: сприйняття Божого Слова як вказівки. При такому відношенні ти схожий на дитину, яка ще не здатна до власних свідомих рішень, тобто, якщо тобі скажуть старші подякуй за те або те, то ти подякуєш, а якщо не нагадають – той не зробиш цього. Таких Біблія називає, дітьми у вірі, які здатні їсти тільки м'яку духовну їжу. Висновок: для початку непогано, але потрібне активне духовне зростання!

Рівень другий: сприйняття Божого Слова як поради. Така людина як підліток у вірі, вона свідомо розуміє, що за добро необхідно дякувати. Проте, подяка для неї ще не стала міцної звичкою – коли їй добре вона дякує Господу, але коли починається полоса

проблеми і невдач така людина впадає у відчай. Висновок: терміново необхідне подальше духовне зростання.

Рівень третій: рівень при якому необхідність подяки та прославлення Господа є підтвердженням твого свідомого, глибокого переконання, твого власного почуття вдячності, заснованого на повній довірі Небесному Отцеві. Це притаманно мужам віри, таким як Йов, таким як Давид, таким як апостол Павло та тисячам тисяч послідовників Господа, які навчились бути в бідності та в достатку, в ситості та в голоді, в повазі та в знущаннях. Багато з них закінчили земний шлях у тяжких муках, багато в тихому спокої, а багато продовжують дякувати Йому своїм життям: прославленням, поклонінням та служінням.

Сам Син Божий Ісус Христос постійно прославляв Небесного Отця, дякував Йому навіть за кілька годин до тяжких страждань і прославив Його на Голгофському хресті своєю смертю та своїм Воскресінням. Він помер за мої і твої гріхи, Він воскрес для мого і твого оправдання. Тож подякуй Йому добрий бо Він, бо навіки Його милосердя!!! Подякуй Йому своїм життям: прославленн
ям, поклонінням та служінням.

Валерій Хома, церква Дім Євангелія, м. Хмельницький